

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การประเมินผลการดำเนินงาน โครงการเบี้ยยังชีพสำหรับผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่ข้าวต้ม อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินงาน ดังนี้

- 3.1 ประชากรในการวิจัย
- 3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรเป้าหมายและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1) บุคลากรในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ข้าวต้ม อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ประกอบด้วย ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงาน พนักงานจ้าง ขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่ข้าวต้ม อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ จำนวน 37 คน การวิจัยนี้ใช้ประชากรทั้งหมดเป็นผู้ให้ข้อมูล

2) ประชากรผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป และอาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ข้าวต้ม อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ซึ่งเป็นผู้ได้รับเบี้ยยังชีพรายเดือนแบบขั้นบันได จำนวนทั้งสิ้น 1,570 คน (อ้างอิงจากประกาศบัญญัติรายชื่อผู้สูงอายุที่มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่ข้าวต้ม อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ข้อมูล ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2556)

โดยใช้สูตรในการคำนวณ ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดยที่ n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง (0.05)

$$\begin{aligned} \text{จำนวนกลุ่มตัวอย่าง} &= \frac{1,570}{1 + 1,570(0.05)^2} \\ &= 318.78 \end{aligned}$$

ดังนั้น จะได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างของประชากรผู้สูงอายุ ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ซึ่งเป็นผู้ได้รับเบี้ยยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ ในพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่ข้าวต้ม อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย จำนวน 320 คน เนื่องจากจำนวนขนาดของประชากรแต่ละหมู่บ้านมีความแตกต่างกันจึงคำนวณตัวอย่างโดยการสุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละหมู่บ้านตามสูตรคำนวณดังนี้

$$n1 = \frac{N}{nN1}$$

โดย $n1$ = จำนวนหน่วยตัวอย่างที่จะสุ่มจากแต่ละกลุ่ม
 N = จำนวนของหน่วยตัวอย่างที่ต้องการทั้งหมด
 n = จำนวนประชากรทั้งหมด
 $N1$ = จำนวนประชากรแต่ละกลุ่ม

การคำนวณหาขนาดตัวอย่างจำนวนผู้สูงอายุที่มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพรายเดือนแบบขั้นบันได ขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่ข้าวต้ม อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย

ตารางที่ 3.1 การคำนวณหาขนาดตัวอย่างผู้สูงอายุที่มีในแต่ละหมู่บ้าน

ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนผู้สูงอายุ (คน)	การคำนวณ	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง (คน)
หมู่ที่ 1 บ้านแม่ข้าวต้ม	48	$48 \times 320 / 1570 = 9.78$	10
หมู่ที่ 2 บ้านทุ่งยาว	73	$73 \times 320 / 1570 = 14.88$	15
หมู่ที่ 3 บ้านกองยาว	67	$67 \times 320 / 1570 = 13.66$	14
หมู่ที่ 4 บ้านสันตันแฟน	80	$80 \times 320 / 1570 = 16.31$	16
หมู่ที่ 5 บ้านหนองบัวแดง	77	$77 \times 320 / 1570 = 15.69$	16
หมู่ที่ 6 บ้านห้วยเจริญ	91	$91 \times 320 / 1570 = 18.55$	19
หมู่ที่ 7 บ้านโล๊ะป่าห้า	51	$51 \times 320 / 1570 = 10.39$	10
หมู่ที่ 8 บ้านห้วยอัมใน	26	$26 \times 320 / 1570 = 5.30$	5

ตารางที่ 3.1 การคำนวณหาขนาดตัวอย่างผู้สูงอายุที่มีในแต่ละหมู่บ้าน (ต่อ)

ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนผู้สูงอายุ (คน)	การคำนวณ	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง (คน)
หมู่ที่ 9 บ้านห้วยอมนอก	62	$62 \times 320 / 1570 = 12.64$	13
หมู่ที่ 10 บ้านปางลาว	98	$98 \times 320 / 1570 = 19.97$	20
หมู่ที่ 11 บ้านเวียงกลาง	80	$80 \times 320 / 1570 = 16.31$	16
หมู่ที่ 12 บ้านโกสินทร์นิมิตร	63	$63 \times 320 / 1570 = 12.84$	13
หมู่ที่ 13 บ้านใหม่	57	$57 \times 320 / 1570 = 11.62$	12
หมู่ที่ 14 บ้านก้อดยาว	42	$42 \times 320 / 1570 = 8.56$	9
หมู่ที่ 15 บ้านใหม่บัวแดง	74	$74 \times 320 / 1570 = 15.08$	15
หมู่ที่ 16 บ้านป่าซางหัวฝาย	62	$62 \times 320 / 1570 = 12.64$	13
หมู่ที่ 17 บ้านสันตันกอก	55	$55 \times 320 / 1570 = 11.21$	11
หมู่ที่ 18 บ้านคอยเทวา	66	$66 \times 320 / 1570 = 13.45$	13
หมู่ที่ 19 บ้านเกษแก้ว	112	$112 \times 320 / 1570 = 12.83$	23
หมู่ที่ 20 บ้านประชาร่วมมิตร	77	$77 \times 320 / 1570 = 15.69$	16
หมู่ที่ 21 บ้านเวียงกลาง	56	$56 \times 320 / 1570 = 11.41$	11
หมู่ที่ 22 บ้านโล๊ะป่าห่าใหม่	79	$79 \times 320 / 1570 = 16.10$	16
หมู่ที่ 23 บ้านทรายมูล	74	$74 \times 320 / 1570 = 15.08$	15
รวม	1,570		320

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ชุด โดยแบ่งเป็น

3.2.1 แบบสอบถามพนักงาน/พนักงานจ้าง และสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่ข้าวต้ม อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย มีเนื้อหาในแบบสอบถามแบ่งเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้คำถามแบบเลือกตอบ (Check lists) และคำถามแบบปลายเปิด (Open - ended question)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลผลการดำเนินงานด้านการจ่ายเบี้ยยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ โดยการใช้คำถามเป็นมาตรวัดแบบ Summated Rating หรือ Likert Method แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง ระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง ระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาจัดชั้นตามค่าเฉลี่ย เพื่อประเมินผลการดำเนินงานด้านการจ่ายเบี้ยยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ โดย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
4.21 – 5.00	ผลการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด
3.41 – 4.20	ผลการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก
2.61 – 3.40	ผลการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง
1.81 – 2.60	ผลการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.80	ผลการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการจ่ายเบี้ยยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ โดยสร้างคำถามให้ผู้ตอบเลือกตอบ ใช่/ไม่ใช่ ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

1) ข้อความที่ถูกต้อง ถ้าผู้ตอบแบบสอบถามทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง

ใช่ 1 คะแนน

ไม่ใช่ 0 คะแนน

2) ข้อความที่ผิด ถ้าผู้ตอบแบบสอบถามทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง

ใช่ 0 คะแนน

ไม่ใช่ 1 คะแนน

โดยมีเกณฑ์วัดระดับความรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานด้านเบี้ยยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ ดังสูตรการคำนวณอัตราภาคชั้นดังนี้

$$\begin{aligned} \text{อัตราภาคชั้น} &= \frac{\text{ค่าสูงสุด} - \text{ค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{15 - 0}{5} \end{aligned}$$

3

= 5

สามารถแบ่งช่วงคะแนน ระดับความรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานเบี่ยงชีพสำหรับผู้สูงอายุ เป็น 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง ต่ำ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
0.00 – 5.00	มีความรู้อยู่ในระดับต่ำ
5.01 – 10.00	มีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง
10.01 – 15.00	มีความรู้อยู่ในระดับมาก

หลังจากนั้นนำคะแนนที่ได้จากการตอบถูก มาจัดกลุ่มอีกครั้งในภาพรวม เพื่อให้ทราบว่า มีบุคลากรจำนวนเท่าใด ตอบถูกเท่าใด และอยู่ในช่วงคะแนนเท่าใด โดยแบ่งระดับความรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานเบี่ยงชีพสำหรับผู้สูงอายุ เป็น 3 ระดับ คือ

ระดับต่ำ หมายถึง มีความรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานเบี่ยงชีพสำหรับผู้สูงอายุในระดับต่ำ และมีคะแนนในช่วง 0 – 5 คะแนน

ระดับปานกลาง หมายถึง มีความรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานเบี่ยงชีพสำหรับผู้สูงอายุในระดับปานกลาง และมีคะแนนในช่วง 6 – 10 คะแนน

ระดับมาก หมายถึง มีความรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานเบี่ยงชีพสำหรับผู้สูงอายุในระดับมาก และมีคะแนนในช่วง 11 – 15 คะแนน

ส่วนที่ 4 ปัจจัยการดำเนินงานที่มีความสัมพันธ์ กับผลการดำเนินงานด้านเบี่ยงชีพผู้สูงอายุ โดยใช้โดยการใช้คำถามเป็นมาตรวัดแบบ Summated Rating หรือ Likert Method แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง ระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง ระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาจัดชั้นตามค่าเฉลี่ยของปัจจัยการดำเนินงานด้านการจ่ายเบี่ยงชีพผู้สูงอายุ โดยการจัดชั้น จำนวน 5 ชั้น ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
4.21 – 5.00	เห็นด้วยในระดับมากที่สุด/เหมาะสมมากที่สุด
3.41 – 4.20	เห็นด้วยในระดับมาก/เหมาะสมมาก
2.61 – 3.40	เห็นด้วยในระดับปานกลาง/เหมาะสมปานกลาง
1.81 – 2.60	เห็นด้วยในระดับน้อย/เหมาะสมน้อย
1.00 – 1.80	เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด/เหมาะสมน้อยที่สุด

ส่วนที่ 5 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการเบิกจ่ายเงินเบี้ยยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ และข้อเสนอแนะอื่นๆ โดยแบ่งระดับปัญหาและอุปสรรคโดยการใช้คำถามเป็นมาตรวัดแบบ Summated Rating หรือ Likert Method แบ่งเป็น 4 ระดับ คือ มีปัญหา มาก ปานกลาง น้อย และไม่มีปัญหา

3.2.2 แบบสอบถามผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ที่ได้รับเบี้ยยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ ในพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่ข้าวต้ม โดยมีเนื้อหาในแบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล โดยใช้คำถามแบบเลือกตอบ (Check lists) และคำถามแบบปลายเปิด (Open - ended question)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการดำเนินงานด้านการเบิกจ่ายเงินเบี้ยยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ โดยการใช้คำถามเป็นมาตรวัดแบบ Summated Rating หรือ Likert Method แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง ระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง ระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 แบบประเมินความพึงพอใจต่อการดำเนินงานด้านการเบิกจ่ายเงินเบี้ยยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ ขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่ข้าวต้ม อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ประกอบด้วย ความพึงพอใจในด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านการเบิกจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และด้านการให้บริการ โดยการใช้คำถามเป็นมาตรวัดแบบ Summated Rating หรือ Likert Method แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง ความพึงพอใจมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ความพึงพอใจมาก

คะแนน 3 หมายถึง ความพึงพอใจปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ความพึงพอใจน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ความพึงพอใจน้อยที่สุด

จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาจัดชั้นตามค่าเฉลี่ย เพื่อประเมินความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานด้านการเบิกจ่ายเงินเบี้ยยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ โดยมีการจัดชั้นจำนวน 5 ชั้น ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
4.21 – 5.00	พึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
3.41 – 4.20	พึงพอใจอยู่ในระดับมาก
2.61 – 3.40	พึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
1.81 – 2.60	พึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.80	พึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การอธิบายขนาดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงเส้นของเพียร์สัน (Correlation, Pearson, Product Moment Coefficient, r) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จะมีค่าระหว่าง $-1 \leq r \leq +1$ โดยกำหนดเกณฑ์การอธิบายขนาดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรดังนี้

ค่า r มีค่า ± 0.80 ขึ้นไป แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันสูง-สูงมาก

ค่า r มีค่า $\pm 0.60 - 0.79$ แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูง

ค่า r มีค่า $\pm 0.40 - 0.59$ แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันปานกลาง

ค่า r มีค่า $\pm 0.20 - 0.39$ แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันค่อนข้างต่ำ

ค่า r มีค่า $\pm 0.00 - 0.19$ แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันต่ำ-ต่ำมาก

3.3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี หลักการ แนวคิด เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดขอบเขต

2. สร้างแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ

3. นำแบบสอบถามผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับผู้ปฏิบัติงาน และผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่ข้าวต้ม อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย

3.4 การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

การตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการตรวจสอบใน 2 ลักษณะคือ 1) การตรวจสอบความเชื่อถือได้หรือความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือ และ 2) การตรวจสอบความแม่นยำหรือความตรง (Validity) ของเครื่องมือ

1) การตรวจสอบความแม่นยำหรือความตรง (Validity) ของเครื่องมือ สร้างเครื่องมือฉบับร่าง แล้วได้นำไปตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ด้านความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของข้อความ เนื้อหา และภาษา แล้วนำมาปรับปรุงการแก้ไข และนำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแล้ว ไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา จากนั้นนำผลการตรวจแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

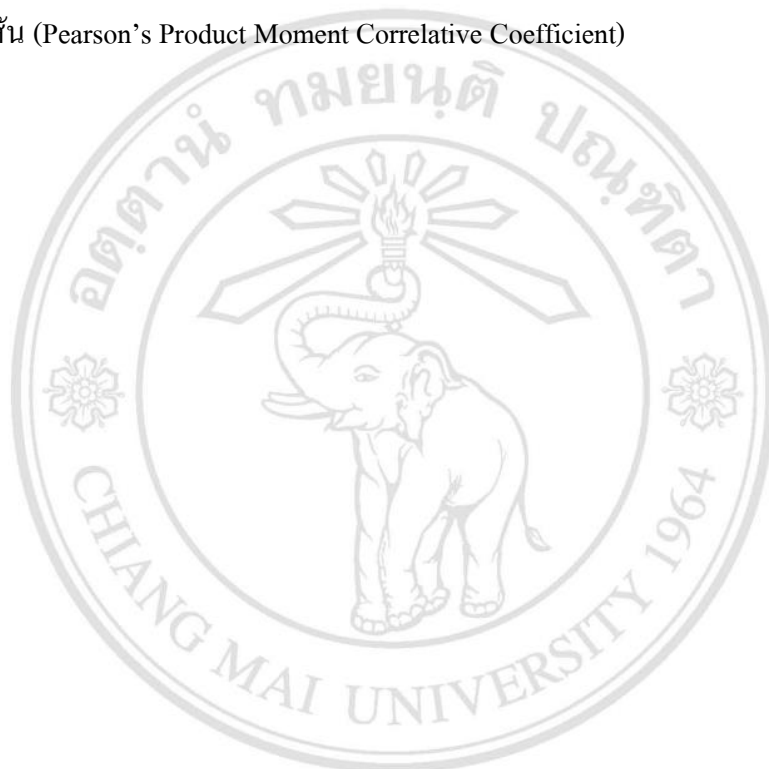
2) การตรวจสอบความเชื่อถือได้หรือความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่มีคุณสมบัติที่สามารถวัดสิ่งเดียวกัน ได้หลายๆ ครั้ง แล้วได้ค่าคำตอบที่ใกล้เคียงกัน งานวิจัยนี้ได้นำแบบสอบถามที่ผ่านการประเมินตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปทดลองใช้วัดจากผู้ที่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ใกล้เคียงจำนวน 30 ราย หลังจากนั้นนำมาหาค่า ความเชื่อมั่น ใช้หลักการวัดความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) โดยวิธีของ Cronbach's Alpha เพื่อหาความเที่ยงตรงของคำถามและผลจากการหาค่า ได้ค่าความเที่ยงตรงของคำถามด้านความตระหนัก 13 ข้อเท่ากับ .754

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามจากกลุ่มทดลองครั้งแรกก่อนทำการทดลอง และหลังการทดลองสิ้นสุดลงในสัปดาห์ที่ 25 แล้ว นำมาตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และใช้สถิติการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

- 1) ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ (F) ร้อยละ (P) วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลเกี่ยวกับวิเคราะห์ข้อมูลผลการดำเนินงานการ
- 2) ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ (F) ร้อยละ (P) ค่าคะแนนเฉลี่ย (M) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) อธิบายข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการดำเนินงานด้านเบี้ยยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ ผลการดำเนินงานด้านการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ ปัญหาในการดำเนินงานด้านการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ
- 3) การทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 1 ใช้สถิติ t-test สำหรับประชากรกลุ่มเดียว (One-sample T-test) เพื่อทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ย (M) ของระดับผลการดำเนินงานจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่ข้าวต้ม อำเภอเมืองเชียงราย กับค่าที่กำหนดคือ 3.41

- 4) การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ใช้สถิติ t-test สำหรับประชากรกลุ่มเดียวกัน(One-sample T-test) เพื่อทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ย (M) ของระดับความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อการดำเนินงานด้านเบี้ยยังชีพ กับค่าที่กำหนดคือ 3.41
- 5) การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านปัจจัยได้แก่ ปัจจัยด้านการดำเนินงานด้านเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ กับผลการดำเนินงานด้านเบี้ยยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ ใช้การวิเคราะห์โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlative Coefficient)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved